

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/655/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614210318
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614210318.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., registračné číslo: 560 07 043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 017XX Holandské kráľovstvo, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/X, XXX XX Z. H., v konaní o zaplatenie sumy 313,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/51/2015-56 zo dňa 23. 03. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/51/2015-56 zo dňa 23. 03. 2015 v časti výroku II., v ktorej bola zamietnutá žaloba na zaplatenie sumy 78,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne od 08. 08. 2014 do zaplatenia potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti výroku II. o zamietnutí žaloby a vo výroku III. o trovách konania rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/51/2015-56 zo dňa 23. 03. 2015 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej (t. j. vo výroku I.) zostáva rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/51/2015-56 zo dňa 23. 03. 2015 nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 563, § 565 Občianskeho zákonníka uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 94,21 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania 5,15% z istiny od 05.12.2014 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanej právo na náhradu trov konania pri aplikácii § 142 ods. 2 O.s.p. nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že účastníci uzavreli dňa 04.03.2013 spotrebiteľskú úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo financovanie tovaru, ktorý však nebol špecifikovaný v súlade s § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Označenie „Samsung UE32EH5000“ nepovažoval okresný súd za dostatočne konkrétne, pretože z neho nie je zrejmé, o aký druh tovaru sa jedná. Presné označenie tovaru, na úhradu kúpnej ceny ktorého má slúžiť úver, je vyžadované aj kvôli tomu, že žalovaná mohla čerpať aj v ten istý deň viac spotrebiteľských úverov na kúpu výrobkov toho istého výrobcu. Rovnako je individualizácia tovaru nevyhnutná pre účely reklamačného konania. Následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy nastala zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.). Úver bol poskytnutý v sume 299,99 Eur, z ktorej žalovaná vrátila 207,30 Eur, neuhradený rozdiel 92,69 predstavuje sumu, na ktorú mal veriteľ nárok. Okresný súd považoval za

nespornú skutočnosť, že splatnosť úveru nastala dňa 08.08.2014. Za obdobie od 09.08.2014 do 04.12.2014 patril žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,15% Eur. Úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne patrí žalobcovi Vo zvyšku súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žaloba bola zamietnutá aj v časti uplatneného nároku na úhradu upomienky v sume 72,00 Eur, z dôvodu bezpoplatkovosti úveru. Pokiaľ ide o požadované plnenie z titulu poistenia, základ tohto nároku nebol žalobcom v konaní preukázaný.

Protí tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovenia návrhu v celom rozsahu.

Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý považoval tovar uvedený v zmluve za nedostatočne špecifikovaný. Poukázal na obsah ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré porovnal so znením § 9 ods. 2 písm. h) tohto predpisu a dospel k záveru, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať opis služby, na ktorú sa vzťahuje, ale len zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere musí obsahovať cenu tovaru. Pre podporu tohto právneho záveru dal do pozornosti slovné spojenie použité v § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch „opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje“ nie je možné stotožniť s druhom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedeným v § 15 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch preto, lebo zákonodarca explicitne v § 15 ods. 4 použil slovné spojenie „ak tovar alebo služby, na ktoré sa vzťahuje zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere“. Odvolateľ presne špecifikoval v zmluve službu, na akú sa predmetná zmluva vzťahuje a tiež špecifikoval cenu tovaru. Zákon č. 129/2010 Z. z. neuvádza, čo možno považovať za definíciu slovného spojenia „opis tovaru“. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku nevysvetlil, prečo označenie „Samsung UE32EH5000“ nie je postačujúce pre opis tovaru tak, ako to má na mysli právna úprava.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil v časti zamietnutia návrhu na zaplatenie sumy 78,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne od 08.08.2014 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti zamietajúceho výroku a v závislom výroku o trovách konania tento rozsudok zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec vrátil na ďalšie konanie.

Podstatou odvolacích námietok formulovaných žalobcom v podanom opravnom prostriedku bol nesprávny výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch v kontexte znenia § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch zo strany prvostupňového súdu. Okresný súd vo svojom rozhodnutí ustálil, že označenie tovaru v zmluve o spotrebiteľskom úvere „Samsung UE32EH5000“ je nedostatočné, pretože nie je zrejmé, o aký tovar sa jedná, keďže spoločnosť Samsung vyrába rôzne produkty, a navyše presná špecifikácia tovaru mala slúžiť aj pre účely prípadného reklamačného konania. S posúdením súdu prvého stupňa sa odvolací súd nestotožnil. V prípade zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere (§ 15 zákona o spotrebiteľských úveroch) ide o osobitný druh zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z., ktorá sa vzťahuje na financovanie presne špecifikovaného a individualizovaného tovaru. Tento musí byť uvedený v zmluve takým spôsobom, aby ho nebolo možné zameniť s iným druhom tovaru a aby pri prípadných nárokoch spotrebiteľa vzťahujúcich sa k tomuto tovaru, nemohli vzniknúť pochybnosti o tom, čo vlastne účastník zmluvného vzťahu kúpil, resp. akú službu využíval. Pri výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch treba dbať nielen na jeho výslovné gramatické znenie, ale aj na istú ekonómiu kreovania zmluvných vzťahov, ktorá však prirodzene nemôže negovať základný rámec ochrany spotrebiteľa prísne zakotvený v jednotlivých ustanoveniach zákona o spotrebiteľských úveroch, Občianskeho zákonníka i ostatných právnych predpisov.

Odvolací súd bol presvedčený, že pri hodnotení dôslednosti a presnosti označenia tovaru bolo vhodné vychádzať aj zo všeobecne akceptovanej praxe, keď jednotlivé tovary bývajú v zmluvách označované kódom (ako to bolo aj v danom prípade), ktorý umožňuje okamžité zistenie, o aký druh výrobku sa jedná. Krajský súd nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že konkrétne vymedzenie tovaru v dotknutej zmluve neumožňovalo definovať, čo bolo predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak z jednoduchého zadania kódu do internetového vyhľadávača bolo evidentné, že sa jedná o konkrétny druh televízora. Je pravdou, že spoločnosť Samsung má široké portfólio výrobkov; tovar v spornej zmluve však nebol označený len názvom výrobcu, ale aj špecifickou kombináciou čísel a písmen, ktoré

odstraňovali pochybnosti o predmete spotrebiteľskej zmluvy. Dané vymedzenie posúdil krajský súd za akceptovateľné a nepovažoval za nevyhnutné trvať na ďalšom podrobnom opise, ktoré by zbytočne vyžadovalo ďalšie administratívne úkony pri vyhotovovaní zmluvy.

Pre úplnosť v reakcii na vznesené odvolacie námietky druhostupňový súd cítil potrebu vyjadriť sa aj k argumentom odvolateľa ohľadom výkladu § 9 ods. 2 písm. h) v nadväznosti na § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá nie celkom postihla podstatu daných ustanovení, a ktorú nebolo možné považovať za správnu. Odvolateľ totiž sporné ustanovenia vykladal tak, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať opis služby, avšak len zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere musí obsahovať cenu tovaru. Takýto výklad zjavne odbočuje od podstaty predmetných ustanovení. Zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere sa má totiž financovať istý druh tovaru či služby a ich presné vymedzenie (aj spôsobom uvedeným vyššie) je základom zmluvy podľa § 15 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Na základe uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie v časti z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, keď výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch prezentovaný okresným súdom nezodpovedal jeho obsahu a zmyslu.

Pokiaľ však ide o zamietnutie žaloby vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie poplatku za upomienku v sume 72,00 Eur, ako aj úhrady poistenia v sume 6,50 Eur, v tejto časti sa krajský súd s rozhodnutím súdu prvého stupňa stotožnil. V prípade poistenia chýbali v žalobe rozhodujúce a komplexné skutkové tvrdenia odôvodňujúce tento nárok, a to v nadväznosti na obsah zmluvy, ktorá len stručne spomínala POISTENIE PREMIUM s úhradou 1,30 Eur bez špecifikácie zmluvných povinností, ktoré boli obsiahnuté až v úverových zmluvných podmienkach nepodpísaných žalovanou (viď § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Dojednanie o poplatku za upomienku nebolo stranami nijako dohodnuté, žalobca nijako nevysvetlil zmluvný a právny základ tejto platby, pri ktorej navyše možno predpokladať, že by mohlo ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z obsahu žaloby (článok IV.) je zjavné, že žalobca si v konaní uplatnil z uvedených platieb aj úrok z omeškania vo výške 5,15% od 08.08.2014 do zaplatenia, v časti ktorého musela byť žaloba rovnako zamietnutá. K uvedenému treba navyše dodať, že spomínané nároky neboli predmetom odvolacích námietok, preto ani nebolo nevyhnutné ich hlbšie analyzovať.

V ďalšom konaní okresný súd opätovne posúdi nárok žalobcu uplatnený žalobou v časti zrušenej krajským súdom a následne meritórne rozhodne o tejto časti nároku. Pri svojom novom rozhodnutí je okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.) vysloveným vyššie.

V novom rozhodnutí o trovách konania súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním, (presne špecifikovanej vo výroku tohto rozsudku), zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.